

پرستاری بر دل‌های زخم‌دیده کربلا

روز پنجم جمادی‌الاول، سالروز خجسته میلاد حضرت زینب کبری(س) است که با عشق و علاقه، گذشت و ایثار و صبری استوار مرهمی بر دل‌های زخم‌دیده کربلا بود.

ایسنا/آذربایجان شرقی روز پنجم جمادی‌الاول، سالروز خجسته میلاد حضرت زینب کبری(س) است که با عشق و علاقه، گذشت و ایثار و صبری استوار مرهمی بر دل‌های زخم‌دیده کربلا بود.

حضرت زینب کبری(س) از زنان مقدس شیعیان است که در واقعه کربلا نیز حاضر بود و پس از آن نیز هنگام اسارت، در دفاع از حقانیت نهضت امام حسین(ع)، نقش ویژه‌ای داشت.

این بانوی بزرگوار دارای القاب و کنیه‌های زیادی است. یکی از القاب آن حضرت «عقیله بنی هاشم» به معنای زن ارجمند و گرمای در قبیله بنی هاشم می‌باشد از دیگر القاب آن حضرت نیز می‌توان «صدیقه صغری» «عارفه» «عالمه» «فاضله» «کامله» و «عابده آل علی» را نام برد.

حضرت زینب(س) تا زمانی که امیر المؤمنین(ع) در مدینه بود با همسرش عبدالله بن جعفر در مدینه زندگی کردند و زمانی که امیر المؤمنین(ع) پایتخت حکومت اسلامی را به کوفه منتقل کردند به کوفه رفته و به ارشاد و تعلیم زنان کوفه مشغول شد.

شهید مطهری در خصوص صبر حضرت زینب(س) می‌نویسد که «در حماسه حسینی آن کسی که بیش از همه درس تحمل و بردباری را آموخت و بیش از همه این پرتو حسینی بر روح مقدس او تابید خواهر بزرگوارش زینب(س) بود» و در ناسخ التواریخ آمده است که «محققاً از آغاز خلقت تاکنون از هیچ زنی از زنهای انبیاء و اولیاء با این حلم و بردباری پدید نیامده است».

عبادت زینب کبری(س) در طول مدت اسارتش نیز تعطیل نشد و در کتاب ریاحین الشریعه آمده است که «شب زنده داری زینب در تمام عمرش ترک نشد حتی شب یازدهم محرم».

خطبه‌های آتشین و زیبای حضرت زینب(س) در کوفه و شام که یزید و یزیدیان را رسوا کرد، در حد اعلای فصاحت و بلاغت بود و شهید مطهری نیز در این رابطه می‌نویسد «خطابه‌ای که حضرت زینب در مجلس یزید خوانده است از خطابه‌های بی نظیر دنیاست».

زمانی که حضرت زینب(س) خطبه پرمحتوا و آتشین خود را در بازار کوفه ایراد کرد، امام سجاد(ع) در تأیید مقام علمی زینب(س) فرمود که «الحمد لله تو دانشمند و عالمه‌ای بدون معلم و بانوی خردمندی بدون استاد می‌باشی»، این سخن امام سجاد(ع) نشان دهنده علم لدنی آن حضرت می‌باشد.

علت نام گذاری این روز به نام «روز پرستار» این است که حضرت زینب پرستاری حضرت زین العابدین(ع) و دیگر بیماران و مصیبت‌زدگان اهل بیت را برعهده داشت، و ضمن این که رسالت مهم نگهداری و تبلیغ از نهضت حسینی را به خوبی انجام داد، از پرستاری بیمار کربلا نیز با تحمل آن همه سختی‌ها و ناملایمات، آبی فروگذار نبود و تا آخرین رمق، دین خود را به مکتب و رهبرش ادا کرد.

هر چند پرستاری وظیفه سنگین و ارزشمندی است و پرستار متعهد باید با صبر و حوصله، هر نوع ناملایمات را تحمل کند اما با این حال مقام زینب(س)، آن قدر والا و عظیم است که باید او را پرستار نهضت و انقلاب حسینی بنامیم، چرا که این پرستاری به مراتب مهم‌تر و سرنوشت‌سازتر از پرستاری بیمار بود.

علت نامگذاری روز میلاد با سعادت حضرت زینب(س) به روز پرستار به خاطر تجلیل از مقام شامخ و شخصیت والای حضرت زینب(س) و الگو سازی و تقویت روحیه زینب گونه در میان پرستاران و تقدیر و تشکر از زحمات و نقش پرارزش پرستار در جامعه و مادر خود فاطمه(س) بود.

مقام و منزلت حضرت زینب (س) مانند حضرت زهرا(س) است

یک کارشناس مذهبی در خصوص فضائل حضرت زینب(س) به ایسنا می‌گوید: مقام و منزلت حضرت زینب(س) دقیقاً شبیه حضرت زهرا(س) بود و مهم‌ترین شاخصه، ویژگی و فضیلت ایشان معرفت به امام(ع) بود.

حجت الاسلام سالار سنجرى ادامه می‌دهد: تمامی زیبایی‌های حضرت زینب (س) در برهه‌های مختلف همه فرع بر معرفت امام است یعنی بدانیم امام(ع) از طرف خداوند متعال و توسط پیامبر(ص) نازل شد و هر حرف و عمل ایشان تبدیل به سنت، امر، حکم و شریعت می‌شود لذا حضرت زینب(س) در برهه‌های مختلف خود را با این قضیه تنظیم کردند و در یک جمله بعد از تصدیق امام(ع)، تسلیم امامت شدند.

او اضافه می‌کند: حضرت زینب(س) در عمر ۵۴ ساله ی خود به عنوان فردی تسلیم بر امام(ع) بود و ایشان در کربلا و در لحظات اولیه و پایانی روز عاشورا و مسیر رفت و برگشت به شام نقش ویژه‌ای داشتند و تمام کردار و سکنت خود را تسلیم به امام(ع) کرده بودند.

او یادآور می‌شود: مقام تسلیم و تصدیق یعنی تمام کارها با محور امام باشد؛ هرچیزی که امام دوست دارد، دوست نداریم و هر آنچه امام خوش ندارد، دوست نداریم.

حضرت زینب (س) به تنهایی یک امت بود

حجت الاسلام سنجری بیان می کند: رابطه حضرت زینب(س) با امام حسین(ع) فراتر از خواهر و برادری بود و این بانو به تنهایی یک امت برای امام حسین(ع) بود. او خاطرنشان می کند: معرفت بر امام و تسلیم و تصدیق بر مقام امامت یعنی همانگونه که در زیارت آل یاسین گفته شده حق را پسندیده و باطل را دوست نداریم که حضرت زینب(س) مصداق بارز این کار بود. او می گوید: شاه بیت سخنان ایشان زمانی بود که فرمودند «ما رأیت الا جمیعا» که صحنه ی کربلا را زیبا توصیف کردند؛ این توصیف زیبا همان غرق شدن در نگاه امام حسین(ع) است. این کارشناس مذهبی ادامه می دهد: حضرت زینب(س) در یک کلمه تسلیم امام بود لذا این همان به معنی «حلت بفنائک» بود که در جریان کربلا نقشی هم تراز با امام(ع) داشته و مانند یک روح در دو بدن بودند.